

VLESELIJK VLAANDEREN

DEEL I – EEN NACHT IN DE PARENCLUB

“De vrouw bepaalt wat er gebeurt, de man volgt”

Parenclubs zijn al lang geen taboe meer, als we de klanten van Acanthus mogen geloven. Maar goed ook, want stel dat je plots je burens tegenkomt? Of je baas? “Ach, dat scheidt juist een band”, vinden ze ginds. P-magazine mengde zich tussen 300 hitsige koppels in de grootste parenclub van de Benelux. “Alles mag, niets moet. Maar trek toch maar snel je broek uit.”

Zaterdagavond is een topavond in Acanthus in Hulste. Omdat het de meest 'normale' avond is, volgens het koppel waarmee we over de lange oprit naar binnen wandelen. Met 'normaal' bedoelen ze dat er geen overmacht aan hitsige mannen op de loer ligt, zoals op vrijdag kennelijk de gebruikelijke gang van zaken is. Want dan is het *single night*, zegt de man. "De singles zijn vooral kerels met veel borsthaar die allemaal seks willen met de paar aanwezige vrouwen. Maar vanavond is het alleen voor koppels, dus mooi verdeeld; evenveel van elk geslacht." Een broeierige ark van Noah, enfin.

Alles uit

Zijn eega en ik wiebelen op onze hakken over de kasseien van de oprit. Terwijl de meeste vrouwen ons dartel voorbijrentelen op platte, sportieve, totaal niet sexy schoenen. Het valt ook op dat ze allemaal koffertjes bij zich hebben, op wieltjes. 'Kabassen', zegt fotograaf Kris. Dáár zitten natuurlijk hun stiletto's. Binnen worden we meteen met de neus op de feiten gedrukt. Op een bordje aan de muur hangt in priemende letters de boodschap: NEE = NEE. Wie bij een afwijzing toch te veel aandringt, wordt zonder pardon buitengegooid. Maar ook dat is op zaterdag geen enkel probleem, verzekert de man aan de ingang ons. "Er is enorm veel respect, meer dan in een gewone discotheek", zegt Yves, mede-uitbater van Acanthus. "Omdat niets moet en alles mag. De mensen hebben alle vrijheid. Dat weten ze en het wordt zelden misbruikt. Tanja Dexters trad hier eens op. Ze was verbaasd omdat ze geen één keer in haar kont was geknep. Normaal gebeurde dat altijd."

"Sommigen beschouwen een bezoekje aan deze club als een avondje uit. Maar de meesten komen uiteraard voor de 'actie'."

Yves troont ons mee door de club. De grootste van de Benelux, staat er op de site. "Klopt. Qua oppervlakte zijn we de grootste." We zien twee restaurants, een grote keuken, een gigantische tuin, sauna's, een jacuzzi, kleedkamers, een loungeroimte en twee bars met dansvloer. Het is negen uur en de swingerskeet zit afgeladen vol. De gemiddelde leeftijd is tussen de 30 en de 40, schat ik. Volgens Yves komen op maandagavond iets oudere mensen en op vrijdag krijgen ze zowel 18-jarigen als 60-plussers over de vloer. Bijna iedereen zit in het restaurant of aan de bar, de meesten volledig aangekleed. "Wacht maar", grinnikt Yves. "Op zaterdagen komen hier gemiddeld 300 koppels. Ze betalen 100 euro entree, maar daar is alles bij inbegrepen. Daarom is het

vanaf 8 uur meteen druk. De mensen komen eerst eten en de rest van de avond is er gratis drank. Ze kunnen zelfs blijven slapen en intekenen voor het ontbijt." Aan de ingang van de sauna knikken we naar een naakte man, van zijn hals tot zijn kleine teen getatoeerd. Hij draagt twee hoorn-tjes op zijn hoofd, verder niets. "t Is een artistieke kerel, hij komt uit Parijs", zegt Yves, alsof dat alles verklaart. De partner van de Parijzenaar heeft een burliek pakje aan, zo eentje met rijkkoorden en satijnen stofjes. Volgens Yves doen de vrouwen heel erg hun best om in mooie lingerie voor de dag te komen. De mannen hebben natuurlijk minder keus. Die komen gewoon in hun onderbroek. De fotograaf kijkt bezorgd. Hij laat zijn broek een beetje zakken zodat zijn gestreepte boxershort tevoorschijn komt. "Als ik zo rondwandelen, val ik dan uit de toon?" wil hij weten. Yves verzekert hem dat hij niet bang hoeft te zijn. Maar we mogen onze kleren aanhouden, hadden ze ons vooraf gezegd. "In sommige clubs móét je ze uittrekken, hier niet. Behalve de vrijdag, dan geldt de regel dat iedereen vanaf elf uur de hele boel moet uitgooien."

Aquariums en glory holes

Zaterdag is tevens de normaalste avond omdat er volgens Yves ook wel mensen komen die niet per se op seks uit zijn. Ze gaan naar Acanthus omdat een avondje uit met twee hen vaak meer kost dan de 100 euro entree. Hier kunnen ze eten, dansen, drinken, kijken wat er zoal rondwandelt aan fijne vleeswaren en weer naar huis. "Maar het gros komt natuurlijk voor de 'actie'. Vanaf elf uur is het *vollen bak* boven. Willen jullie daar ook kijken?"

We knikken gretig van ja, uit journalistieke overwegingen, dat spreekt. Waarop Yves ons alvast de weg toont, nu het nog leeg is. Boven wordt er dus gevogeld. "Beneden soms ook hoor, vooral in de kleine bar. Daar doen ze alles." De bovenverdieping is een zolder, de club is een omgebouwde boerderij. We zien een groot bed omgeven door spiegels en rode lampen, een sm-kamer die niet veel voorstelt, schimmige nissen met éénpersoonsmatrasjes, de 'gezamenlijke seksruimte' waar juist een enorme berg matrassen ligt, de onvermijdelijke

gynaecologenstoel, een zaaltje met groot scherm waar niet alleen porno, maar ook naar het voetbal wordt gekeken als het zo uitkomt en her en der 'aquariums': glazen ruimtes, badend in paars licht met kijk- en doorsteekgaten. "Doorsteekgaten?" vraag ik onnozelen. "Voor lichaamsdelen", legt Yves uit. "Armen, voeten, ... en andere dingen." Er is nog een tweede verdieping. We dwalen opnieuw door kamertjes en aquariums, het is er gigantisch en ik zie het al voor me: een kluwen van armen, voeten en andere dingen in het omfloerste

"Veel mensen denken dat iedereen hier op een hoop ligt, dat ze seks hebben met een hele bende. Dat klopt niet."

licht zodat cellulitis en excessieve lichaamsbehaaring niet opvallen, witte achterwerken op één hoop, zwierende borsten, hijgende vrouwen, met hun stiletto's in de lucht... "Veel mensen denken dat in parenclubs iedereen op een hoop ligt", grinnikt Yves. "Dat de mensen seks hebben met een hele bende tegelijk. Dat klopt niet. Meestal vrijen twee mensen met elkaar, meer niet. Ze liggen wel naast elkaar, maar ze doen het niet samen." Boven is de dresscode overigens onverbiddelijk: alles moet uit. Nu ja, je mag je ondergoed aanhouden. Wij moeten zelf maar kiezen, vindt Yves.

Goed seksleven

Yves laat ons achter in de hal naast de trap en wenst ons samenweerderig een fijne avond. Op een rood pluchen bankje zit een man in een helwitte onderbroek met een pint in zijn hand. Kalend, met een buikje. Hij heft zijn glas en vraagt of ik naast hem kom zitten. "Hoe gaat het?" vraag ik, want ik weet even niets anders. "Is dat je man?" antwoordt hij, wijzend op de fotograaf. Ik vraag waar zijn vrouw is. Hij buigt zich naar me toe en fluistert: "Het is mijn vrouw niet. Soms komen hier koppels die geen echte koppels zijn. Snap je?" Ik snap het. Een meisje met rood haar stapt op ons af. Ze denkt dat de kalende man en ik een stel zijn. "Mijn vriend vindt jou wel leuk", zegt ze giechelend. Ze kijkt of mijn veronderstelde echtgenoot niet meeluistert en zegt dan dat ze mij ook wel ziet zitten. Mijn 'man' vindt ze "iets minder." Ze moet zijn onderbroek gespot hebben. Is het geen voorwaarde dat je hem ook 'leuk' vindt, wil ik weten. Maar dat schijnt zo niet te werken

in de swingerswereld. Het moet vooral klikken tussen de vrouwen. Als die elkaar aanstaan, raken ze aan de praat en soms komt daar meer van, soms ook niet. De mannen hebben er eigenlijk niets over te zeggen. Die zitten erbij en laten het gebeuren. "Doe ik ook", bevestigt Bruno, de partner van het meisje met de rode haren. Zij is 36, hij 28 en ze zijn zes jaar getrouwd. "Het cliché dat koppels hier komen omdat dat spanning uit hun seksleven is, klopt niet helemaal", zegt zij. "Verreweg de meesten hebben een goed seksleven, maar willen net wat meer. Bij ons was het pure nieuwsgierigheid. Een vriend vertelde over Acanthus. We hebben niet lang getwijfeld, we wilden gáán." Maar wat als zij nu een hele mooie man ziet en ermee naar de zolder gaat? Wordt hij dan niet jaloers? "De voorwaarde is dat je relatie goed is", vindt Bruno. "Anders komt er heibel van. Wij zijn totaal niet jaloers als de een seks heeft met een ander. Normaal hopen we dat we een koppel vinden dat we allebei zien zitten. Ik vind het vooral spannend om mijn vrouw te zien vrijen met een andere vrouw. Zoals de meeste mannen. Dan kijk ik toe en de partner van de andere vrouw ook. Soms eindigt het met partnerruil, maar het kan ook dat ik seks heb met mijn eigen vrouw en het andere koppel met elkaar." Of ze het ook weleens met twee koppels doen? Of wordt dat te ingewikkeld? Bruno moet even nadenken. Schudt dan zijn hoofd. "Nee, vier mensen is ons maximum." Zou hij niet stiekem met drie vrouwen willen vrijen? Of met vier? Ze beginnen allebei te lachen. "Ik wil het wel met jou en mijn vrouw", zegt Bruno. Of ik een volgende keer niet wil komen zonder dat het 'voor het werk is'?

Hij krabbelt zijn Facebook-adres in mijn notitieboekje. “Ik verwacht je.” Dan wordt hij ineens ernstig: “Weet je, ik hoef echt niet vreemd te gaan, daar is het me niet om te doen. Het is de spanning die telt, de spanning tussen mij en mijn vrouw. Sinds we naar parenclubs gaan, hou ik nog meer van haar. Er zijn geen taboes meer tussen ons. Als er iets gebeurt, móeten we het thuis wel bespreken.” Ze zwaaien naar een stel dat net binnenkomt. “Gewoon vrienden. Die maak je hier ook.” “Ik voel me altijd top na een avondje Acanthus,” zegt zij. “Omdat ik aandacht van anderen krijg, waardoor bevestigd wordt dat ik nog de moeite waard ben. Geldt ook voor Bruno, trouwens. En omdat niemand kleren draagt, vallen de verschillen weg. Ga je normaal uit, dan word je vaak beoordeeld op wat je draagt. Hier hangt een sfeer van: wij zijn allemaal één. Of je nu dik bent of het figuur van een model hebt, je wordt aanvaard zoals je bent.” Het doet me denken aan het nudistenstrand: als mensen geen kleren dragen, brengt dat blijkbaar een saamhorigheidsgevoel teweeg. Met de verschillen vallen ook de drempels weg. Hetzelfde gevoel van *peace, love and understanding* hangt hier. Tot nu toe, tenminste. Ik vermoed dat straks, als de klanten meer gedronken hebben, de nobele eensgezindheid geen rol meer speelt en dat ze gewoon doen waarvoor ze zijn gekomen: seks.

Siliconenoorlog!

Het gaat als een lopend vuurtje door de parenclub: er zijn journalisten van P-magazine. De Fransen – Acanthus ligt bij Kortrijk, dus niet ver van de grens – en de Walen hebben nog nooit van ons gehoord, maar niemand, ook de Vlamingen niet, maakt er een probleem van. Integendeel, de swingers stappen spontaan op ons af. Zoals het enthousiaste stel dat vaste klant is van de club. “We komen hier ieder weekend”, zegt de blonde vrouw met een stralend gezicht. “Vrijdag, zaterdag of zondag. Soms twee dagen na elkaar. We wonen in de buurt, we zijn op tien minuten hier. Op een dag zijn

“Aan de loungebar wordt een man oraal bevredigd. Hij laat zich helemaal gaan, maar niemand stoort zich eraan.”

we gewoon binnengestapt. Eens kijken wat dat nu allemaal was. We hadden het veel erger verwacht, we dachten dat iedereen door elkaar zou kronkelen. We hadden ook gillend weg kunnen lopen, maar dat deden we niet.” Ze kijken elkaar liefdevol aan. “We zijn vandaag precies 17 jaar getrouwd. En volgende maand zijn we 21 jaar samen.” Gejuich barst los van de koppels rond ons. Ze komen pas een maand of acht naar Acanthus, vertelt het bruidspaar. Voordien waren ze nog nooit in een seksclub geweest. “Ons seksleven was goed”, zegt de man. “We deden het toch zeker twee keer in de week. Maar in elk huwelijk zijn er pieken en dalen, dat

is normaal. Toen we hier kwamen, merkten we dat er toch wel wat sleur in was geslopen. Sinds de Acanthus heeft ons seksleven een oppepper gekregen. Als je hier naartoe gaat, doe je meer je best om er goed uit te zien. Thuis verlies je dat op den duur wat uit het oog. Je kleedt je niet meer speciaal voor de ander op, je doet geen moeite meer voor elkaar. Tegenwoordig koopt mijn vrouw weer volop lingerie. We verlangen meer naar elkaar dan vroeger.” Er zijn opvallend veel stellen die al meer dan 20 jaar samen zijn, zo blijkt. En allemaal roepen ze dat het de relatie nog sterker heeft gemaakt. Op voorwaarde dat die al goed zat, dat wel. “Koppels die

problemen hebben, lossen ze hier niet op.” Maar het is niet allemaal rozengeur en maneschijn. In de loungebar krijgen twee vrouwen ruzie. Ze staan als kempanten tegenover elkaar, hun borsten puilen uit hun roze- en witkanten korsetten. “De man van die blonde wil die zwarte, maar de dames zien elkaar totaal niet zitten”, verduidelijkt iemand me. “Sommige mannen zijn zo. Ze willen een bepaalde vrouw en dwingen hun eigen partner om dan met de man van die vrouw seks te hebben.” De man in kwestie, een breedgeschouderde macho in leren onderbroek, staat er grimmig bij. “Blij dat het mijn vent niet is”, fluistert de vrouw naast me. Intussen hebben de mensen hun kleren uitgetrokken. Het is een uur of elf en op zijn zachtst gezegd broeierig. De honderden blote borsten, buiken en billen schreeuwen om aandacht. Ik sta aan een tafeltje en praat met een ander, opnieuw overgelukkig koppel. Met uitzicht op de loungebar, waar een man net oraal wordt bevredigd. Hij heeft zijn jeans nog aan, die hangt op zijn knieën. Zijn hoofd valt achterover, hij laat zich helemaal gaan. Niemand stoort zich eraan. Pal ernaast zit een vrouw met gigantische siliconenborsten met een bord eten op haar brede schoot. Een man wenkt me. “We zijn zonet boven op de foto geweest”, legt hij uit. “Nu mag je ons vragen stellen.” Ik zeg hem dat ik het zeer waardeer. Het is de eerste mooie man die ik vanavond zie. Groot, goed gebouwd, stoere kop. Zijn vriendin mag er ook zijn. Ze heeft meterslange benen die ze innig om hem heen slaat. Terwijl hij vertelt, hangt zij om zijn nek, hijgend, kreunend en kussend. Naast hen zit een vrouw in een geel netjeshemd. De mazen zijn net groot genoeg om haar tepels door te laten. Haar man streelt er af en toe afwezig over. Ik voel me een beetje opgelaten, met mijn opnameapparaatje in mijn hand. “Wij zijn geen swingers”, zegt de mooie man beslist. Hij heet Xavier. “Geen andere kerel komt aan mijn vriendin. Dat wil ze zelf ook niet. We houden van de sfeer en de mensen hier en we houden er ook van om in publiek te neuken. Het windt ons op als we weten

dat anderen naar ons kijken. Maar het is geen obsessie, het móét niet. Amalia (*zijn vriendin; red.*) wil soms wel met andere vrouwen vrijen. Dan kijk ik toe, of we hebben een trio. Maar nooit met een man. Amalia bepaalt. Als zij een vrouw leuk vindt, mag ze ermee doen wat ze wil. Als ze niet wil dat ik een andere vrouw aanraak, doe ik dat niet. We dansen ook veel. In ons ondergoed. Dat is dikke fun. We amuseren ons prima, daarom gaan we nergens anders meer naartoe. Amalia kan hier rondlopen in supersexy pakjes zonder dat ze lastiggevallen wordt. Ik kijk dan naar haar en besef wat een gelukkige man ik ben met zo’n vrouw.”

“Ik ben hier voor het werk!”

Na middernacht gaan we naar de zolder. Mannen mogen alleen de trap op in gezelschap van een vrouw. De vrouwen zijn vrij om te gaan en te staan waar ze willen. We stommelen door de smalle, donkere gangetjes. Waar was die spiegelkamer ook alweer? En dat aquarium? We zijn niet de enigen die de weg kwijt zijn. “Ik moet hier altijd een keer *peinzen*”, zegt een man, poedelnaakt en hand in hand met zijn vrouw. De spiegelkamer is leeg, ontdekken we. Er liggen alleen een paar eenzame verfrommelde zakdoekjes op het bed. Maar in het aquarium – de klanten noemen het ‘de gatenkamer’ – zien we drie koppels tekeergaan als konijnen. Elk apart van elkaar. In de ‘gezamenlijke seksruimte’ is het ook druk verkeer. Ik kijk recht tegen een enorm wit mannenachterwerk aan. Hij zit op zijn vrouw en hijgt en puft als een kettingroker die bergopwaarts fietst. Zeven koppels tel ik. Naast elkaar, elk met hun eigen ding bezig. Aan groepsseks wordt niet gedaan. Vanavond toch niet. “Ik voel me ongemakkelijk met mijn kleren aan”, deelt fotograaf Kris plots mee, waarop hij prompt zijn hemd uittrekt om toch iets meer aan de dresscode te voldoen. We klimmen nog een verdieping hoger. Van daaruit heb je zicht op de dansvloer. De zangeres van vanavond, geen idee wie ze is,

“In de gezamenlijke seksruimte is het ook druk verkeer. Een man hijgt en puft als een kettingroker die bergop fietst.”

zwaait het joelende publiek uit. Ze is nog maar van het podium verdwenen of er kronkelen drie vrouwen rond de danspalen. Terug beneden komt een van hen meteen naar ons toe. Ze is 27, rank als een bosninf en lesbisch. “Ik kom zonder partner”, vertelt ze. “Een vrouw mag alleen binnen. Ik ben vaste klant en eigenlijk min of meer verslaafd aan deze club. De spanning, de aandacht, ik kan niet meer zonder. Het zindert hier, dat vind je niet in het gewone uitgaansleven. Mijn vorige vriendin heeft me verlaten omdat ik elk weekend naar Acanthus ging. Nu heb ik een nieuw lief. Ze is nog niet zo ver dat ze mee wil, maar dat lukt wel binnenkort, ze heeft wat tijd nodig.”

In de hal naast de trap tref ik zo waar een bekende aan. Hij zit bedaar in zijn onderbroek met zijn schoenen aan op de rode pluchen bank, een blonde aan zijn zijde. “Ik ben hier voor het werk”, roep ik meteen. “Ik niet”, grijnst hij. “Ik ben hier met mijn nieuwe vriendin, ik heb niets te verbergen. Als vrijgezel kom ik hier nooit, alleen met een lief.” Hij heeft een eigen zaak en vertelt dat hij veel bekenden tegenkomt in de club. “Nou en?” De grote bar loopt tegen een uur of twee stilaan leeg. In de kleine bar is het daarentegen dringen geblazen. Een vrouw zit op een barkruk met een andere vrouw op haar schoot. Drie mannen staan als schoothondjes om hen heen. De 27-jarige bosninf wringt zich tussen de twee kussende vrouwen en gooit haar benen in de lucht. “Daarom kom ik hier zo graag”, giechelt ze met haar handen op de borsten van de andere twee.

Jagen en gejaagd worden

Drie uur. De loungebar is zo goed

langstelling voor hem heeft, de vrouw wordt benaderd door verschillende mannen. Je ziet haar veranderen, je ziet haar bijna denken: o, blijkbaar val ik toch nog in de smaak. En haar man is zo fier als een gieter dat zijn echtgenote zo goed in de markt ligt. Vol zelfvertrouwen gaan ze de deur uit en hebben spetterende seks thuis. Het vuur in hun relatie komt terug.”

Een man en vrouw komen uit de kleedkamer boven. Ze gaan naar huis en hebben weer hun normale kleren aan. Zij keurig in rok met een sjaaltje om, het haar opgestoken. Hij in kostuum. Gestreept hemd, dure zwarte schoenen. Alsof ze een avond naar de opera zijn geweest. Alleen het koffertje op wieltjes verraadt dat ze iets anders hebben uitgestoken. De ninf zwaait hen uit. “Ik blijf slapen, doe ik altijd”, zegt ze met twinkende oogjes. “En ik kijk nu al uit naar het volgend weekend. Maar mijn naam niet vermelden, hè! Mijn baas zou me wat aandoen...”

ADVERTENTIE

N°1
THE ONE & ONLY
Club 41
WWW.CLUB41.TV
100% LIVE TELEFOONSEX

JOYCE
"ZOEKT PURE VERWENNERIJ"
GEL. SENSUEEL
ONDERDANIG
DOMINANT

0907 56 305*
TEL. TELEFOON

ANNA
"WIL TRAFIEK JAREN"
GEL. SENSUEEL
ONDERDANIG
DOMINANT

0907 56 340*

ISABELLE
"WEEROM ZOEKT PASSIE"
GEL. SENSUEEL
ONDERDANIG
DOMINANT

0907 56 705*

VEERLE & TANJA
"ZIEKEN EEN RIJPE MAN"
GEL. SENSUEEL
ONDERDANIG
DOMINANT

0907 56 410*

*DIENSTAANBIEDER TL, 71 AMENSTRA, DUBLIN, IRE 1 MAJAIT = 1,75 EURO